

ת"ד 7680/06/15 - מדינת ישראל נגד מאור מכאני

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

25 אפריל 2017

ת"ד 7680-06-15 מדינת ישראל נ' מכאני

לפני כבוד השופט דן סעדון

בעניין: המאשימה

נגד

הנאשם

ע"י בא כוחו עו"ד בסרגליק

1. מדינת ישראל

1. מאור מכאני

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של אי מתן זכות קדימה בעת פנייה שמאלה ונהיגה בחוסר זהירות הגורמת חבלה של ממש (שבר בכף יד). על פי קביעות העובדות בהכרעת הדין נהג הנאשם ברחוב יפת ביפו מצפון לדרום וביקש לפנות שמאלה בצומת עם רחוב ד"ר ארליך. המעורב שרכב אותה עת על אופניו מן הכיוון הנגדי טוען - וטענה זו התקבלה על ידי - כי הבחין ברכב הנאשם כשהוא סטטי ואז פונה, במפתיע, לנתיב השמאלי באופן שגרם למעורב לאבד שליטה ולהתנגש עם אופניו ברכב הנאשם.

ב"כ המאשימה טוענת כי מתחם העונש ההולם לעבירה נע בין 4-8 חודשי פסילה, פסילה על תנאי, קנס ומאסר על תנאי. לחובת הנאשם, היא טוענת, יש לזקוף את תוצאות התאונה הלא קלות ואת העובדה שהנאשם הורשע בשנת 2012 בעבירה של נהיגה בהשפעת סמים או אלכוהול.

ב"כ הנאשם טוען מנגד כי רשלנות הנאשם הייתה ברף הנמוך על פי קביעות הכרעת הדין. הנאשם הוא אדם נורמטיבי והחבלה למעורב אינה ברף הגבוה של חבלות של ממש. לאור זאת עותרת ההגנה להסתפק בפסילה על תנאי וקנס בלבד וככל שתוטל פסילה להעמידה על הרף הנמוך ביותר לאור האמור.

הנאשם בדברו האחרון הביע צער על המקרה.

דין והכרעה

פקודת התעבורה קובעת עונש מינימום של פסילה בת 3 חודשים לעבירה בה גרם ת"ד בה נחבל אדם חבלות של ממש. עם זאת, מכך אין להסיק כי מתחם העונש ההולם לאירוע מתחיל ב- 3 חודשי פסילה שכן אין חפיפה הכרחית בין עונשי מינימום לבין תחתיתו של מתחם ענישה (יניב ואקי, יורם רבין, הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה : תמונת מצב והרהורים על העתיד לבוא, הפרקליט נב 413 (תשע"ג)).

במקרה שלפני יש לגזור את הדין בהתבסס על שני שיקולים מרכזיים: מידת הרשלנות של הנאשם בגרימת התאונה והחבלות שנגרמו למעורב. נראה לי כי מידת הרשלנות של הנאשם אינה גבוהה. על פי קביעות הכרעת הדין הנאשם עצר את רכבו לפני ביצוע פנייה שמאלה לרחוב ד"ר ארליך. הפנייה או הסטייה לנתיב השמאלי בוצעה, מן הסתם, במהירות נמוכה אולם עצם ביצועה הוא שהפגיע את המעורב. עברו התעבורתי של הנאשם הנוהג משנת 2007 ולחובתו 4 הרשעות קודמות אף הוא אינו מכביד בהקשר לעניינו ובאומרי זו מכון אני להרשעת הנאשם בנהיגה

בהשפעת אלכוהול בשנת 2012. אכן, אין להקל ראש בעבירה חמורה זו אולם דומה כי היא אינה רלוונטית להתנהלות הנאשם בכבישים ובאירוע בפרט נוכח קביעות העובדה בהכרעת הדין. אשר לחבלות: על פי קביעות הכרעת הדין נגרם למעורב שבר בכף היד. מבלי להמעט מערך סבלו של המעורב דומה כי חבלה זו אינה מצויה ברף הגבוה של חבלות של ממש.

לאור האמור אני סבור כי לצורך קביעת מתחם העונש באירוע ניתן לסטות מפסילת המינימום בת 3 החודשים שקובע הדין אם כי יהיה זה מרחיק לכת לטעמי לפטור את הנאשם בלא פסילה כלל. אני סבור כי מתחם העונש ההולם לאירוע נע בין 1-4 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס.

בגדר המתחם אין לזקוף לחובת הנאשם את ניהול ההוכחות שכן זוהי זכותו, מה עוד שאני סבור שהיה טעם וערך רב בניהול ההוכחות על מנת לשפוך אור על נסיבות התאונה ובכלל זה על הפגיעה שנגרמה למעורב בעקבותיה. כאמור, המשקל שיש לתת להרשעת הנאשם בעבירה של נהיגה בהשפעת סמים או אלכוהול בשנת 2012 מוגבלת בנסיבות האירוע.

על רקע כל האמור אני מוצא להטיל על הנאשם בגדר המתחם שהוצג, את העונשים הבאים:

- 45 ימי פסילת רישיון. הרישיון יופקד כעת במזכירות בימ"ש והנאשם יורשה לנגד היום בשעה 14.00.
- פסילה על תנאי בת 3 חודשים למשך שנתיים.
- קנס בסך ₪ 1500 לתשלום ב- 2 תשלומים שווים החל מ- 25.5.17 ובכל 25 לחודש עוקב.

באחריות הנאשם לקבל שוברי תשלום הקנס ממזכירות בימ"ש זה.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט ניסן תשע"ז, 25 אפריל 2017, במעמד הנוכחים.